

за 10—12 часа. Тѣхнитѣ притежатели плащатъ за преминаванетоъ му много скъпо, но, въпрѣки това, го предпочитатъ, защото избѣгватъ заобикалянето на Африка. Суецкиятъ каналъ съкращава пътя отъ Европа за Индия съ около 7,000 километра. Той възвърна отново предишното значение на Сръдиземно море и на сръдиземноморската търговия.

Въ мирно време презъ Суецкия каналъ преминаватъ около 6,000 парахода въ годината.

Каналътъ свързва Англия съ „бисера на английската корона“ — Индия; Холандия — съ богатия о-въ Ява; Италия — съ Абисиния и другитѣ ѝ владения въ Източна Африка; Франция — съ Джибути, о-въ Мадагаскаръ и френски Индокитай.

До започване на сегашната война Суецкиятъ каналъ приличаше на оживенъ булевардъ. Отъ Портъ Саидъ къмъ градъ Суецъ на Червено море и отъ Суецъ къмъ Портъ Саидъ се движеха безспирно върволица параходи. Тѣ бѣха натоварени въ Ява съ каучукъ, хининови кори и подправки, въ Австралия — съ вълна и пшеница, а въ Арабия — съ вкусно кафе. Френски кораби отъ Джибути носѣха абисинска слонова костъ. Нарочни параходи пренасяха петролъ отъ Персия и о-въ Борнео. Отъ Портъ Саидъ къмъ Суецъ плуваха грозни „вжглищари“, натоварени съ английски каменни вжглища. Широки параходи, нагазили дълбоко въ водата, отнасяха циментъ, манчестерски памучни издѣлия и французки вина. Германски кораби носѣха къмъ екватора химикали, лѣкарства и машини. Белгийски кораби отнасяха къмъ Конго чиновници и шарени украшения за негритѣ.

Сега каналътъ пустѣе поради войната. Много отъ английскитѣ параходи сж принудени отново да заобикалятъ Африка, за да стигнатъ въ Индия. Тѣ следватъ пътя, откритъ още преди 440 години отъ великия мореплавателъ Васко да Гама.